

CONCLUSIONS DE LA PRIMERA CONFERÈNCIA MEDITERRÀNIA DE NACIONS SENSE ESTAT

La I Conferència Mediterrània de Nacions Sense Estat (CMNSE), celebrada a Barcelona (Catalunya) els dies 24, 25 i 26 de novembre de 2005, amb presència de representants del Kurdistan, Cabília, Palestina, la República Sahrauí, Còrsega, Sardenya, Sicília i els Països Catalans:

Ha analitzat la situació de les nacions sense estat que hi han participat tant d'Europa com de la resta de la Mediterrània, tant des del punt de vista de la sobirania política com de la conjuntura econòmica, estudiant possibles vies de vertebració d'un espai de relacions polítiques i econòmiques que superi el marc de l'administració estatal en què cada nació està inclosa, i procurant que aquestes actuacions siguin una eina per contribuir a l'alliberament nacional dels pobles i a la millora de les condicions de vida dels ciutadans.

I – Els participants en la Primera Conferència Mediterrània de Nacions Sense Estat prenen en consideració els següents punts:

1. Es reconeixen i es reafirmen com a pobles amb voluntat d'existir per sobre de l'estructura dels estats, d'acord amb la definició i els drets que els atorga la Declaració Universal dels Drets Col·lectius dels Pobles, així com altres documents internacionals com la Declaració Universal dels Drets Humans o la Carta de l'ONU.
2. Partint de la base que la situació política i socio-econòmica de cadascun dels pobles representats pateix graus de dificultat i sotmetiment molt diferents i conforma realitats sòcio-polítiques molt diverses, s'afirma que tots ells tenen com a denominador comú l'opressió dels estats de què formen part de forma obligada, la negació del dret a decidir el seu futur, i les conseqüències d'una economia que massa sovint allò que globalitza és el neoliberalisme més ferotge.
3. Cada poble està legitimat a seguir el procés d'alliberament que cregui oportú, d'acord amb les circumstàncies pròpies del conflicte que pateix, la conjuntura existent en la seva àrea regional, i els instruments polítics que consideri més adients, sempre en clau democràtica.
4. Es reconeix l'aportació que suposa la coordinació, la solidaritat i el canvi d'experiències que poden sorgir de trobades com la de la CMNSE i la necessitat de vertebrar la solidaritat entre els pobles com a eina per lluitar contra els estats que els oprimeixen.
5. L'acceptació de la diversitat és un dels principis fonamentals per regir les relacions entre els pobles i la convivència en llibertat en el marc regional d'unitat intercultural que suposa la Mediterrània
6. És necessari el suport mutu en la defensa del principi de no-discriminació en tots els nivells, particularment en l'esfera socio-econòmica, cultural i lingüística.
7. Es reconeix la necessitat de comptar amb fòrmules democràtiques que garanteixin la participació directa dels ciutadans, per tal de fer possible, entre d'altres coses, l'exercici del dret a l'autodeterminació com a via d'expressió de la voluntat de ser dels nostres pobles.
8. Els conflictes existents, i la violència política de què van acompanyats en alguns dels casos, no tenen possible resolució sense aquestes bases definides en el punt anterior que assegurin la lliure decisió dels pobles d'elegir el seu futur en plena sobirania. Els estats implicats tenen l'obligació de respectar aquests principis fonamentals i la comunitat internacional de fomentar-los, vetllar els processos i pressionar al respecte, en tots els casos.

9. La Mediterrània forma un espai històric de relacions dinàmiques de tota mena entre els pobles que la formen; un espai identitari i cultural del qual n'estem orgullosos i que creiem que cal recuperar, preservar i impulsar.
10. Les grans diferències socio-econòmiques existents entre els diversos països i en l'interior de cadascun d'ells provoca desigualtats i situacions de pobresa que cal eliminar, de la qual cosa el conjunt de pobles de la Mediterrània se n'ha de fer responsable, sabent que només es podrà avançar en la millora de les condicions de vida d'àmplies capes de la societat actualment desfavorides amb un model alternatiu al dominant en l'actualitat.

II – Els participants lamenten i condemnen que alguns dels principis democràtics fonamentals, afirmats en l'apartat anterior són vulnerats de manera sistemàtica pels estats de la Mediterrània.

III – Els participants denuncien:

1. Que cap dels pobles representats a la CMNSE té garantit, en aquests moments, el reconeixement com a nació sobirana amb dret a autodeterminar-se.
2. L'absència de mecanismes internacionals que permetin als pobles de la Mediterrània l'exercici de la seva sobirania, i l'absència de reconeixement real de la seva existència com a subjectes de dret.
3. La postura intransigent dels estats que neguen sistemàticament el dret a l'autodeterminació, mitjançant un procés democràtic, dels pobles de la Mediterrània que a causa de circumstàncies històriques han estat privats de la seva sobirania.
4. Que la imposició de molts estats per sobre dels pobles ha comportat, i comporta encara amb excessiva freqüència, repressions brutals, empresonaments indiscriminats de la població, assassinats en massa i, en alguns casos, veritables genocidis, sense que la Comunitat Internacional hi intervingui.
5. L'existència de grans masses de població desplaçades com a conseqüència d'aquestes agressions apuntades.
6. La falta de compromís de la Unió Europea com a potència regional en la defensa dels drets humans a la regió, com a agent en la resolució dels conflictes existents i la falta d'actuació solidària per afavorir el desenvolupament econòmic que millori les condicions de vida al conjunt de la Mediterrània.
7. La pròpia construcció estatalista de la Unió Europea sense cap tipus de reconeixement dels pobles d'Europa i del dret a l'exercici de la seva sobirania, en contra de les pròpies normes jurídiques ratificades pels estats europeus, particularment amb l'Acta final d'Hèlsinki i la Carta de París de 1990.
8. La negació generalitzada per part dels estats del principi de la diversitat cultural i lingüística, que en alguns casos representa un autèntic genocidi cultural i en altres amenaça seriosament les garanties de futur per a la cultura de cada poble.
9. La imposició de regles econòmiques fonamentades en l'economia de mercat i el liberalisme més desfermats, tot garantint així l'eternització de les relacions de força susceptibles de posar en perill l'equilibri dels pobles més febles i menys desenvolupats de la Mediterrània. El capitalisme a ultrança, al servei exclusiu dels més poderosos, perpetua les desigualtats en l'interior de les nostres societats i dificulta els intercanvis equilibrats entre els pobles de la regió en el marc de la globalització.
10. Que com a conseqüència de les polítiques actuals es produeixen importants desigualtats entre els mateixos estats de la Mediterrània. Mentre els cinc estats membres de la Unió Europea concentren el 91% del PNB, els deu principals estats de la resta de la regió només els és atribuïble el 9% restant.

11. El desplaçament obligat de centenars de milers de persones, com a conseqüència d'aquestes fortes desigualtats, tragèdia contra la qual els estats europeus responen amb la bunquerització, el rebuig a la immigració, l'expulsió i la falta de garanties pels nouvinguts que es veuen obligats a viure en condicions infrahumanes i sense la més mínima dignitat. El treballador i la treballadora immigrant no és contemplat per cap estat com un ciutadà en ple dret sinó com un recurs humà en el marc de les necessitats econòmiques més immediates.
12. La hipocresia que suposa l'impuls de la lliure circulació de capitals i mercaderies, mentre s'obstaculitza la circulació de persones.
13. Les dificultats que pateixen, dins el marc general, les dones per la seva condició de gènere, amb una discriminació que cal eliminar per tal que puguin desenvolupar un rol en condicions d'igualtat, amb la lliure elecció de les seves accions.
14. L'espoliació dels recursos naturals i la degradació mediambiental que les polítiques estatals impulsen sense tenir en compte la sostenibilitat dels pobles, amb concentració d'infraestructures contaminants o extracció indiscriminada de recursos naturals en territoris que per als estats potser són prescindibles, però que en clau de les nacions sense estat representen veritables desastres naturals que hipotequen la seva viabilitat de futur.
15. La falsa equiparació de molts dels conflictes existents amb el terrorisme, un concepte que mostra una preocupant tendència expansiva quan el que convindria fóra fer-ne una definició tan exacta i precisa com fos possible. Abusar d'aquesta denominació per criminalitzar qualsevol procés de resistència política a l'opressió és una pràctica que hauria de ser obertament condemnada com una amenaça directa a la lluita per la llibertat de les persones i dels pobles.
16. La perillosa situació de racisme que l'adopció de moltes de les polítiques esmentades anteriorment pot comportar.
17. Els acords i la confluència d'interessos que els estats europeus, així com els EUA, mantenen amb estats de la Mediterrània que no respecten el mínim compliment dels drets democràtics i, en general, dels drets humans més elementals, però que es mostren com a fidels aliats de les potències neocolonials, fet que els permet vulnerar els drets de les seves poblacions sense por a represàlies internacionals.
18. La creixent militarització de la Mediterrània, amb presència fins i tot d'abundant arsenal nuclear, utilitzant l'àrea com a plataforma logística per al neoimperialisme capitanejat pels EUA, amb bases armamentístiques i armant estats aliats no democràtics de la zona que contribueixen a invasions com la de l'Iraq.

IV – En conseqüència, per a poder avançar cap a una Mediterrània de pobles lliures i democràtics que conviuen fraternalment i solidàriament, els participants conclouen:

1. L'autodeterminació per cadascun dels pobles de la Mediterrània, els quals han de poder recobrar la seva sobirania plena mitjançant processos democràticament establerts, és un dret irrenunciable i permanent en el temps.
2. L'accés a la independència de les nacions sense estat aquí representades haurà de tenir garantida la seva integritat i viabilitat territorial.
3. Així, aquells pobles sotmesos en l'actualitat a una partició entre diversos estats o en situació de fragmentació nacional dins d'un d'ells han de poder recuperar la unitat territorial i política.
4. Els pobles han de poder articular la seva sobirania amb el conjunt dels seus ciutadans, per la qual cosa aquells que hagin hagut d'abandonar forçadament el seu país han de tenir el dret de poder tornar lliurement per contribuir a la construcció nacional.

5. Que aquests punts de profund abast democràtic són l'única via possible per aconseguir una pau justa, per la qual els representants de les nacions sense estat de la Mediterrània aquí representats apostem.
6. Els pobles no poden, però, en absència d'aquestes condicions sense les quals es perpetua la conculcació dels seus drets col·lectius, renunciar al dret a la resistència, usant els mitjans polítics necessaris per la seva legítima defensa, fins l'obtenció del seu restabliment íntegre, conforme al que marca el dret internacional i complementa la Declaració Universal dels Drets Col·lectius dels Pobles.
7. La Mediterrània és un espai geogràfic de tradició històrica en què les relacions entre els pobles que hi conviuen han estat constants i que cal potenciar enfront de les desiguals relacions entre estats.
8. La Mediterrània ha de ser un espai de lliure circulació de les persones entre els pobles que la conformen. I cal garantir la lliure circulació dels membres de pobles que han construït la seva consciència nacional sobre el concepte d'una existència itinerant.
9. Tenim dret a desenvolupar la nostra cultura i llengua pròpies sense imposicions de cultures alienes com a conseqüència de la pertinença a un estat, i a que la comunitat internacional en sigui responsable de la seva defensa, ja que formen una part irrenunciable de la identitat cultural mediterrània i constitueixen una important contribució a la riquesa i a la diversitat del món sencer.
10. La globalització és un repte que cal afrontar, ple de potencialitats positives, però que, segons com es dugui a terme i segons quins siguin els interessos que s'acabin imposant, pot representar un perill per la pervivència dels nostres pobles. Així, per exemple, el neoliberalisme que es pretén instal·lar arreu és una font d'injustícies socio-econòmiques que, lluny de solucionar els problemes de subsistència de molts dels nostres pobles, els pot incrementar, especialment si deixa les condicions de vida de les persones en mans de la pura lògica dels poders econòmics dominants. Constatem també amb preocupació que l'expansionisme global de certes formes de viure i de veure el món suposa una nova amenaça d'homogeneïtzació cultural en contra de les nostres identitats, que se suma als atacs que rebem en aquest sentit dels estats als quals pertanyem.
11. Els nostres pobles tenen el dret a rebutjar l'espoliació dels recursos naturals de què disposen i a garantir la viabilitat mediambiental dels seus territoris, enfront de la dinàmica de les transnacionals i l'actuació interessada dels estats.
12. La millor fórmula per trencar amb moltes de les conseqüències negatives del procés globalitzador i per afavorir-ne, en canvi, moltes de les que ens semblen més positives, és l'aprofundiment en la construcció nacional dels nostres pobles, rebutjant alhora qualsevol voluntat supremacista o d'imposició dels uns sobre els altres.
13. Els joves, juntament amb el conjunt de la societat, tenen un paper cabdal en el procés de reconstrucció nacional per garantir el futur dels nostres pobles. Així doncs, és del tot crucial assegurar les seves oportunitats educatives i laborals al mateix temps que es promouen i s'eixamplen els seus drets com a col·lectiu.
14. Els pobles aquí representats considerem que una via per trencar amb les dinàmiques que van en contra dels interessos de la nostra gent és establir mecanismes i projectes de cooperació entre nosaltres al marge dels estats, utilitzant tots els mecanismes de què disposi cadascun dels nostres països, potenciant una vertebració econòmica dels pobles. L'establiment de xarxes de comunicació marítimes, aèries i terrestres directes entre les nacions sense estat aquí representades, que no estiguin supeditades, fins on sigui possible, als territoris i mecanismes de l'estructura estatal, són projectes que superen les

- inèrcies i les imposicions arbitràries dels estats i que podrien ajudar a dinamitzar una economia en condicions més igualitàries per a tots els pobles implicats.
15. La unitat dels treballadors i de les treballadores de la Mediterrània és fonamental en la lluita contra els models econòmics basats en la seva explotació. Tot i ser conscients de les diferències socio-laborals existents en el conjunt de la Mediterrània, manifestem la necessitat de teixir lligams en el treball sindical entre els treballadors i treballadores dels nostres pobles, apostant perquè les nostres nacions, i no els estats, siguin la base del marc de relacions laborals.
 16. L'estabilitat a la Mediterrània passa per la solució dels conflictes existents. Rebutgem en aquesta línia l'equiparació indiscriminada del terrorisme internacional amb pobles o cultures de la Mediterrània com la musulmana, la qual cosa s'utilitza com a instrument de control i provoca xenofòbia. Apostem per constituir la Mediterrània com una àrea desmilitaritzada, cosa que exigim, perquè l'actual escalada armamentística provoca inseguretat i incertesa en els nostres pobles. I rebutgem la política imperialista que existeix darrere aquest projecte armamentístic, capitanejat pels EUA i amb la col·laboració de països de la UE, la qual té una responsabilitat especial amb la zona en tant que potència regional.
 17. Definim, i fomentem, la solidaritat entre els nostres pobles com una eina fonamental per assolir els nostres objectius d'existència i per poder dur a terme l'exercici de la sobirania a què tenim dret, en pau amb la resta de veïns. Al mateix temps, creiem que la solidaritat també ha de servir per poder millorar les condicions de vida dels nostres ciutadans i ciutadanes, mitjançant un model econòmic just i sostenible fonamentat en la lliure cooperació. I en aquests punts comprometem els nostres esforços per tal d'afavorir la interrelació i el coneixement mutu.

La Primera Conferència de Nacions Sense Estat de la Mediterrània transmetrà aquestes conclusions als electes del Parlament Europeu, com a representants de la Unió Europea a la qual exigim que, com a potència regional, es comprometi en les vies d'actuació que proposem per l'aprofundiment de la democràcia i la justícia social a la Mediterrània, així com a l'Organització de les Nacions Unides (ONU) en tant que representant de la comunitat internacional. Igualment seran enviades a totes aquelles organitzacions polítiques, col·lectius, entitats i governs que ho sol·licitin o que es pugui considerar oportú de fer-los-hi arribar en el marc de la tasca de construir una Mediterrània de pobles lliures. Pobles que només podran ser lliures de debò si s'ho fan valer, si es comprometen a respectar la llibertat dels altres pobles sense afany de domini, i si asseguren la protecció dels drets de totes les persones que hi habiten. Uns reptes, aquests, que han estat bandejats o desatesos, de manera recurrent, per la immensa majoria dels estats existents.

Barcelona, 26 de novembre de 2005